

september 2025

Leto 2025

Pacifik

1. september 2025, ponedelje

Lesiaceva point - Nawi, Savusavu, Vanua Levu, Fiji

Danes je prvi september. Šola se je začela. Penzija, ki je kar tako sama od sebe prišla že konec prejšnjega meseca, se je začela trošiti. Vse poteka po ustaljenem urniku. Urnik za začetek šole je nespremenjen že desetletja, urnik za penzijo je novost. Trošenje pa pravzaprav tudi ni novost.

Popoldan sva se namreč prestavila v Nawi marino, kjer sva takoj izkoristila priložnost. Priložnost za trošenje. Marino, ki jo dobro poznavam in ki je po vseh letošnjih izkušnjah še vedno najboljša opcija na Fidžiju. Za razliko od dvakrat dražje in dvakrat slabše Vuda marine, je na pol prazna. To nama ustreza. Privez dobiva na finger pontonu, kjer sva že bila in kjer sva se počutila dobro.

Z Romanom greva takoj na pivo in takoj začnemo prijetno klepetati. Zamudiva sicer možnost, da se spraviva v mestece, pa je pravzaprav niti ne pogrešava. Jutri greva. Itak potrebujeva samo kruh, da nama ga ne bi bilo potrebno peči.

Po kar nekaj pivc naredimo pavzo in se ponovno dobimo uro kasneje na večerji. Steakov niso imeli.

danes je bila že od jutra kruzerca v zalivu Savusavu

v Nawi marini smo se po dolgem času spet srečali z Romanom

naravna limonada brezalkoholna a po ceni koktejla

2. september 2025, torek**Nawi, Savusavu, Vanua Levu, Fiji**

Po službovanju se lotim popravila sidrnega vinča. Samo magnetno stikalo na gypsyju je bilo potrebno zamenjat. Pis-of-kejk. Imam jih kolikor hočem. Vsakič, ko sem kupil daljinec, sta bila stikalo in magnet priložena. In Quickovi sidrni vinči ter njihovi daljinci se kvarijo še bolj kot Starlink ali Victron. Pet daljincev in dva vinča sem kupil v karieri Male. Naloga bo torej enostavna. Ampak, da pridem do tega stikala, moram razdreti vse možno nad in pod palubo. Nad in pod palubo! Tolikokrat, kot danes, že dolgo nisem plezal iz sprednje kabine v kokpit in od tu na premec. In potem nazaj po isti poti. Sto krat. Brez kladiva in tolkača itak ne gre. Jasno, da se pri tem vse naokoli vsuva prah, ki se je zajedel v vse možne in nemožne pore med sidranjem v blatno dno. Najbolj uporabljano orodje poleg ključev je sesalec za prah. Kakorkoli, na koncu daljinci spet delajo, števec verige kaže metre. Ob štirih popoldan je narejeno. Po kosilu grem poiskat koga v kafič, da se mu ob pivu malo potožim. Pa razen kelnerice Marije tam ni nikogar. Prečudovita marina!

Vesna preko dneva malo uraduje, malo čisti notranjost in se popoldan odpravi po nakupih v Savusavu. Kupi lignje za kosilo. Novozelandske lignje. V naprej pripravljene lignje. Speče jih perfektno, a kaj ko je roba, milo rečeno, zanič. Anglosaška hrana. Veliki lignji so razkosani na mahne koščke, povaljani v nečem, kar naj bi bilo masa za cvrtje. Masa z konkretnim dodatkom čilija. Na lignjih? Kaj takega lahko pogruntajo samo Kiwiji in njihovi somišljeniki Aussiji. Čudno, da v paketu ni bilo še vrečke kečapa v prahu. Samo ta stud je še manjkal.

3. september 2025, sreda**Nawi, Savusavu, Vanua Levu, Fiji**

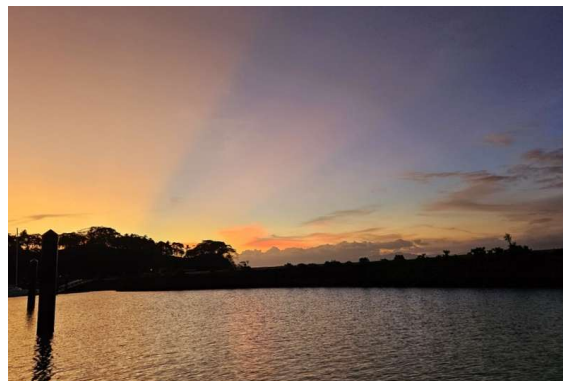
Polno sva zaposlena. Logično, saj sva penzionista. Vesna gre v Savusavu, malo po trgovinah, malo po uradih. Mene naroči pri zobozdravniku. Naroči me zato, ker danes nimam časa, oni ga imajo. Pravzaprav me ne naroči, ampak najavi. Jaz dopoldan službujem.

Popoldan Romanu pomagam v dokaj močnem bočnem vetru prestaviti barko iz marine v boatyard in nazaj. Sam je in manevrirati šestdeset njegovih čevljev je večji zalogaj, kot mojih šestintrideset. Pa ni bilo nobenih zapletov, Morgan je spet oddelal svojo vlogo izredno profesionalno. Le koliko časa bo še vodil boatyard? Če se nekaj radikalno ne bo zgodilo, ga bodo zaprli. Boatyard, namreč. Na ogromnem prostoru, kjer je prostora za sto bark, če jih stisnejo pa za tristo, sta bili samo dve. Tolažijo se s tem, da je sedaj mrtva sezona. Ampak, Vuda boatyard je tudi sedaj nabito poln. No, dokler bo tako, bo za nas odlično. Cene so zelo ugodne, čakalne vrste ni.

Zvečer se usedemo na pивce in večerjo. Jeffrey s Floride je spet razočaral. Kot že neštetokrat. Jeffrey je general manager oštarije. Zaposlenih ima dvajset-ali-toliko ljudi, strank ima dvajsetkrat manj. Z razlogom. Amerju res ni za zaupati restavracije. Meni je, bolj kot ne, na nivoju fastfuddžinje z nekaj dodatki. Vnaprej smo naročili steke, pa se potem izkaže, da ima samo še dva. In še od teh je en pripravljen za peko in drugi še vedno v zamrzovalniku. Točeno pivo je fejkano. Soda nimajo, pa v kozarce natočijo pivo iz piksne. Prestižna marinska restavracija? A-joj! No, družba je bila pa luštna.

čakalnica za shuttle do mesta Savusavu

fantje so prijetno igrali v restavraciji

4. september 2025, četrtek

Nawi, Savusavu, Vanua Levu, Fiji

Najprej do dentista. Naročen sem, včeraj me je Vesna naročila. Ampak. Ko pridem tja, je mojster zobozdravnik odstoten. Do konca tedna ga ne bo. Lahko me pa vzame njegov sodelavec. Tudi v redu. Če je bila ordinacija pred desetletjem v sosednji državi, Novi Kaledoniji, kot iz SF filma, je tale tukaj kot iz (pred)zgodovinskega filma. Ugotavljanje stanja mojih zob je z udarjanjem po njih. In nato vprašanjem, kaj menim, ali je to zob, ki dela težavo. Mah, kdo je tukaj zobozdravnik, on ali jaz? Nekako se pogajava, da bi bilo potrebno narediti krono na enem zobu. Vendar, ne tukaj. Za tak poseg bi moral iti v Suvo. Ne bom šel. To bomo delali v Ljubljani. Enkrat drugo leto. Do takrat me poflikaj, ga prosim. Odloči se za zdravljenje. To pomeni, da mi predpiše dvoje antibiotikov in ene protibolečinske tablete. Kar v bolnišnični lekarni jih dvignem. Cena za vse skupaj, pregled, diagnozo in tri pakete zdravil je bila 3,80 evra. Naj mi samo kdo še omeni, da je zdravstvo v Sloveniji brezplačno...

Po nekaj nakupih se vrneva na barko. Vesna opere eno žehto, jaz odslužbujem (že spet!). Potem bi popravil bilge pumpo, ki nekaj šteka. Nekaj ur se s tem ukvarjam, in ko na koncu že vse lepo dela, ugotovim, da so dizajnerji predvideli za pritrditev pokrova nerjaveči vijak v aluminijasti litini. Brez tef-gela. Jasno, da je navoj požrt in pumpa bo puščala. In kje naj najdem tukaj novo? Roman mi posodi navojne svedre, vrezal bom nov navoj in zamenjal vijak za eno številko večjega. Če bo šlo? Upam, da bo. Ampak, manjana.

Ni pa manjana večerja v Captain's cafe v Copra Shed marini. Čisto solidno je bilo. Verjetno zato, ker tam ne komandira Američan Jeffrey. Lepo klepetamo, teme so prijetne, le ena ni najboljša. Avion, s katerim naj bi Audrey letela iz Ljubljane v Istanbul, je imel zamudo. Posledično ni ujela leta za Singapur in so jo preusmerili v hotel, jutri pa naprej. V Los Angeles. Ah, ja... Poleg dodatnega hotela je to še daljša pot in, kar je najbolj zoprno, let preko Združenih držav. Dan kasneje bo na cilju.

splošna javna bolnišnica v Savusavu-nepremerljivo s tisto zasebno kliniko v Suvi kjer sem bila pred časom

Tone z medicinsko sestro debatirata o njegovih zdravilih, ki jih jemlje

5. september 2025, petek

Nawi, Savusavu, Vanua Levu, Fiji

Vesna se danes ne počuti najbolje. Očitno je to abstinencijska kriza. Abstinencijska od snorkljanja. Za uteho si omisli masažo v marinski masažnici. No, ona si jo omisli, maserka pač ne. Maserka je fully booked. Manjana. Hja, kaj bo manjana, bomo še videli.

Vetrovno je. Že dolgo ni bilo tako vetrovno. V marini so kar krepki sunki. No, vse je globoko v mejah prijetnega, pravzaprav je tako še bolj prijetno, ker veter hladi. Zunaj pa ne bi bil rad. Za ovinkom je 30 vozlov. Angleški pregovor pravi, da je precej lepše gledati težko morje iz mirne luke, kot obratno. Angleži že vedo.

Jaz dokaj hitro zvrtnam luknjo v nerjavni pokrov pumpe, vrežem nove navoje in vse skupaj sestavim. Pumpa dela. Upam, da ne samo danes. Potem grem do Romana in skupaj se ukvarjava z njegovimi problemi. Do kosila. Po kosilu je na vrsti službovanje. Nekaj zadev je pod streho, nekaj jih bo pod streho v naslednjih dneh.

Pod streho je tudi priprava logotipa za majice. Kar komplicirana zadeva. Potrebno je bilo pridobiti prave fonte, si namestiti program za dizajniranje in se še naučiti delati z njim. Za darila poglavarjem po otokih sva se namreč odločila, da bova delila majice. Take z imenom barke in napisom »Slovenia«. Za promocijo Deželice. Brez obremenitve davkoplačevalcev. In z najine strani plačanimi vsemi davki in prispevki, ki pripadajo cesarju vsak mesec. Računam, da jih bodo natisnili v naslednjem tednu. Cena je ugodna, 6 evrov naju bo stala potiskana majica v majhnih količinah. Toliko pa menda že lahko žrtvujeva za promocijo lastne države.

Zvečer, za spremembo, ne greva na pивce za živce. Kakšen dan pavze se tudi prileže. Ipak nimava več dvajset let.

na Fidžiju je sedaj glavna sezona

...in v Nawi marini še veliko prostih mest; marina je urejena, nova, čisto nasprotje od Vuda marine kjer so neuporabni pontoni (za mene) saj greš lahko na barko le v vmesnem času med oseko in plimorazen v novem bazenu,kjer se pa cena začne s 115

6. september 2025, sobota**Nawi, Savusavu, Vanua Levu, Fiji**

Danes imam v načrtu, da spravim službeno to-do listo v stanje "prazno". Uspe mi. Vmes pomagam Romanu pri montaži novih vinčev in balansiranju med metričnimi in imperialnimi navoji. Iz Ljubljane je prinesel ogromno različnih vijakov in matic. Ampak. Njegova barka je bila narejena v Združenih Državah. To nekako ne gre skupaj. In še marsikaj drugega tudi ne. Na srečo imajo Amerji vsaj enosmerno napetost 12 V in ne kakšne njihove eksotike. Kakorkoli, pri vijakih se zaplete. Morda bi jih lahko kupil tukaj, če ne bi bila sobota in trgovina popoldan že zaprta. Prva šansa je tako v torek, v ponedeljek je praznik, prerokov rojstni dan. V torek bo pa Roman že na otočju Lao, ker je vremensko okno samo v ponedeljek. Tam še banan ne more kupiti, kaj šele vijake A4 M6x50 z vgreznjeno glavico. Kljuka 22.

Vesna se odpravi nabavit majice za tisk, pa si skoraj zlomi roko na kljuki tiskarjevega urada. Do torka zaprto. Zato pa najde nekaj bolj pomembnega. Oglje! Ne bo nama potrebno potovati v šoping v Labaso. S taksijem je do tja ura in pol in še toliko nazaj. Z avtobusom vzame potovanje cel dan.

Večer je najboljši trenutek za pивce za živce. Jasno, kot beli dan.

že ob petih popoldne je band začel z igranjem

ženska, ki je pela je imela noro čudovit glas; škoda, da so že ob osmih prenehali z igranjem

7. september 2025, nedelja**Nawi, Savusavu, Vanua Levu, Fiji**

Dežuje. Na sporedu so notranje aktivnosti. Večinoma v sedečem položaju, z računalnikom pred sabo. Spet planirava. In spet nič ne splanirava. Vse je tako daleč! Do prve marine, kjer bi lahko barko pustila za nekaj mesecev je sedem ali osem tisoč milj. Po krajši poti, kjer se ne ustavlja na Solomonovih otokih in Papui Novi Gvineji. Če se ustaviva tam, je to še dodatnega jurčka-ali-toliko. V prevodu to pomeni dva meseca neto plovbe. Ampak, midva ne greva na morje, da bi plula, midva greva na morje, da bi kam priplula.

Vendar, to sploh ni najhujše. Precej huje je, da je Vesna našla vino po (za pacifiške razmere) ugodni ceni, kupila eno steklenico za pokušino, pa je sedaj ne najdeva. Le kam se je skrila? Midva pije vino v majhnih količinah, skupaj z velikimi količinami vode. Torej kakovost vina ni pomembna. Vse kar je boljše od slovenskih primorskih vin, je v redu. To je pa itak praktično vse, kar se da kupiti po svetu. Vseeno pa je nujno testirati, preden kupiva nekaj kartonov.

Ampak, jutri je še en dan.

danes več ali manj cel dan dežuje....

vmes med nevihtami

8. september 2025, ponedelje

Nawi, Savusavu, Vanua Levu, Fiji

Danes je na Fidžiju praznik, prerokov rojstni dan. Veliko stvari je zaprtih, nekaj pa je tudi odprtih. Tukaj nimajo zakonodaje, ki prepoveduje delati, kot je to primer v Deželici. Ljudje na Fidžiju še delajo. No, če so Indijci. Če so domorodci, se držijo pravila, da se med prazniki ne dela.

Malo pred zoro je nastopila krvava luna. Lunin mrk. To se splača pogledati, dogodek ni ravno pogost. In smo si ga. Opazovanje je bilo uspešno. Lahko rečem, zelo uspešno. Pravzaprav, popolnoma uspešno. Lune v času mrka po pričakovanju in napovedih nismo videli. Tako, kot se to za lunin mrk spodobi. Bilo je oblačno.

Pri Romanu si ogledam Starlink Mini. Zanimiv mi je samo zato, ker ima manjšo porabo, kot tisti, ki ga imam sedaj. Dela sicer slabše, pa verjetno za najine potrebe dovolj dobro. Če pa skuri kak vat manj župce, kot ta-pravi Starlink, je pa to samo dobro. Ampak. Ko ga priklopiva na 12 V, ne dela. Na 220 V z originalnim polnilcem, je pa vse v redu. Očitno je adaptacija napajanja, da bi znižala porabo, neprimerna. Kasneje se malo pomenim z ljudmi, ki to imajo, zaslišim AI, malo pobrskam na netu in na koncu najdem neko rešitev, ki se mi zdi, da bo v redu. Kupim 12 V dodatni charger in nov dishy. Le malo me skrbi, da bo dobava zamujala in bo antenca v marino prispela, ko naju ne bo več tukaj.

pogled iz restavracijske terase

espresso martini po astronomski ceni/v primerjavi z ostalimi koktejli

Audrey in Roman izplujeta proti Lau group

9. september 2025, torek

Nawi, Savusavu, Vanua Levu, Fiji

Prvi delovni dan v tem tednu in neskončne vrste pred bankomati. Izgleda, da ljudje živijo bolj kot ne iz dneva v dan. Ko pride plača, je treba kupiti hrano. Za gotovino, ker je to ceneje.

Midva kupujeva majice za tisk. Neseva jih v tiskarno. Ampak, Mojster ob enajstih še spi in bo živ šele popoldne. Točneje, živa bo njegova žena. On bo spal. Očitno je bil včeraj naporen praznik. Popoldan so šle majice končno v tisk.

Iščem varovalko za v 12 V vtikač, pa je v celem mestu ni. Zato je pa pralni stroj. Točno takih mer, kot ga potrebujeva. Lepo presenečenje! Še na netu sem ga težko našel, pa je tam neprimerljivo večja izbira, kot v lokalni trgovinici v Savusavu. Cena? Manj kot polovica Amazonove. Zadnji primerek so imeli in sedaj ga nimajo več. Ima ga Mala.

Ampak. Kam pa s starim? Na izdihu je, pa sem ga malo pošlihtal in predelal. Pere še vedno, ni pa več by-the-book. Marinero, ki nam je pripeljal novega, je odpeljal starega. Ni bilo v skladu z zakonom o ravnanju z odpadki, ampak z zakonom, kako zaslužiti s staro kramo.

Zvečer se prestaviva na bazen. Točneje, na bazensko oštarijo. Sledi serija predjedi in serija piva. Vesna danes še ni jedla, jaz danes še nisem hidriral.

Oskrbiva se z vinom. Zaloga je vidno opešala. A se je danes spet ojačala. Buteljk za bevando imava polno klet. Klet, kjer je še vedno tudi nekaj cianze iz Španije. Nekaj vina imava tako za žejo in nekaj za gušt.

simpatična okrogla okna na eni jadrnici

danes pa malo mehiške kuhinje na Fidžijski način ...
pomfrit pikantni z različnimi omakami

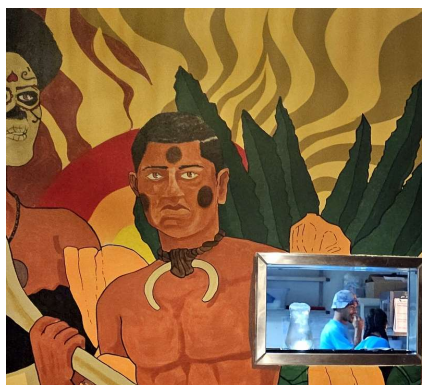
zmrznjeno grozdje z limono, čilijem in medom

chevice s hobotnico in kozicami

koruzni ocvrtki z jalapeno, parmezanom itd...vse jedi so
bile v redu, dobri prigrizki k pivu

pogled v kuhinjo

lahko noč

10. september 2025, sredo

Nawi - Valaga, Vanua Levu, Fiji

Greva farbat podvozje. Pravzaprav gre Mala kar sama. Pot pozna že na pamet. Rutina. Malo manj je rutine na strani posadke boatyarda. Pravzaprav je tudi pri njih rutina. Vse je bilo narejeno, kot se šika, le da ni bilo narejeno najhitreje. Bilo je narejeno precej počasi. Pa, saj se jim nikamor ne mudi. Mala je bila edina barka na traveliftu danes. V boatyardu je prostora neskončno. Če bi barke na škljocne zlagali, kot kje v Mediteranu, bi jih sem zložili nekaj sto. Nas je šest. Vključno z Malo.

Takoj se lotiva dela. In takoj je pri nama Bongi. On bi delal. Pa me danes njegova pomoč ne zanima. Ampak, on bi delal. In pride in začne drgniti trup s špohtlom. Na lep način mu poveva, da se to ne dela tako in da bova že sama vse postorila, pa noče razumeti. On bi delal. Ampak, on je v službi. On dela na traveliftu. A služba zanj nima dela, zato bi on delal pri nas. Šele po nekaj urah ugotovi, da mu ne misli plačati za to in končno odneha.

Ne odnehajo pa mojstri poliraši na sosednji barki. Jutri jo bodo končali in potem bi polirali Malo. Najprej jih zavrnem, pa si

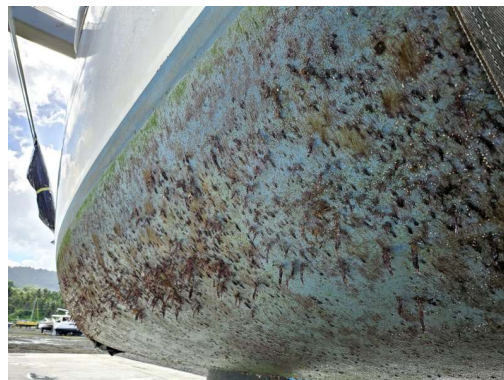
premislim, ker me zanima cena. Poceni so. Ampak, takoj ko sem pokazal zanimanje, se jih ne znehim več. Ko ugotovijo, da verjetno ne bo dela za njih začnejo že tako nizko ceno še spuščat. Poliranja ne potrebujeva, itak barke sredi morja nihče ne vidi. V marino pa prav pogosto ne zavijeja. Le kaj me čaka jutri, ko bodo ostali brez dela?

Danes sem imel v načrtu podvozje pobarvati prvič, pa mi je zagnani Bongi prekrižal račune. Tako je drgnil po kobilici, da jo je zdrgnil do železa. A-joj! Namesto prve roke antifoulinga se potem nanese štiri roke epoxy primerja in popoldne je minilo. No, sva pa zato naredila nekaj stvari, ki jih je pametno narediti, ko je barka zunaj. Zamenjati olje v saildrivi, na primer. In še kakšno tako malenkost.

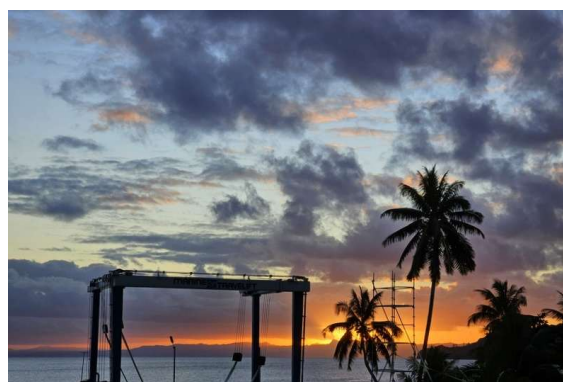
Ko pade noč, se aktivnosti zunaj končajo in se začnejo aktivnosti notri. Take, v sedečem položaju.

v tretje gre rado, pravi pregovor

po štirih mesecih in pol je barka kar fajn obraščena; totalno zanič barva

tudi tukaj imamo sončni zahod

11. september 2025, četrtek

Valaga, Vanua Levu, Fiji

Sosedje polir-mojstri so cel dan hodili kar se da blizu in vsakič začeli pogovor, a nikoli prešli na temo poliranja. Pogajalska taktika. Hja, saj jo poznamo, 40 let prednosti pred njimi pa le imava. Taktika jim ni uspela.

Nama je uspelo delati. Od zore do mraka. Aprila sem najel lokalca za štrhanje, pa se ni izkazal. Tokrat sva se odločila, da bova naredila sama. Zaenkrat kaže, da sva se dobro odločila. Stvari so bile narejene v dveh dneh. Prejšnjič je trajalo dvakrat toliko. In spotoma sva naredila še nekaj zadev tipa "ker smo ravno zunaj" medtem, ko se je barva sušila. Če bi imela delavca, bi po vsej verjetnosti med sušenjem jedli in pili in nič naredili. No, imeli bi se lepše, vendar bi bile zadeve »ker smo ravno zunaj« prestavljene na manjana (kateri koli dan, vendar ne danes).

Kakorkoli, jutri naju čaka še nekaj zadev "ker smo ravno zunaj" in v soboto zjutraj greva nazaj v vodo. To je plan A.

Da pa vse ne bi bilo tako črno, sva danes ponovno doživela prečudovit sončni zahod. Sonce je zahajalo za traveliftom...

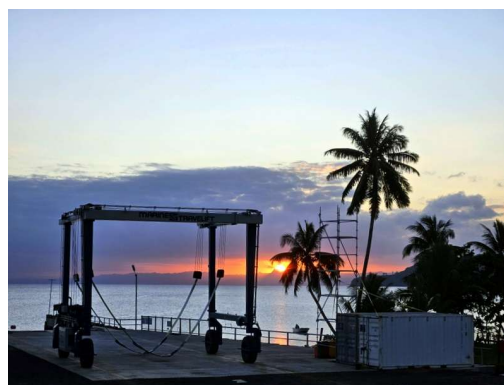
eni si pa najdejo mesto za počitek-senca je pa bila!

work in progress

... pa še kar nama gre od rok ...

tudi danes spet lep čudovit sončni zahod....le okolica je bolj tako, tako

12. september 2025, petek

Valaga, Vanua Levu, Fiji

Finiširava. Večino stvari sva postorila že včeraj. Takoj zjutraj naneseš le še en sloj barve po robovih, na kobilici in na krmilu. Ostalo nama je še tretjina barve v 10 kg kanti. Sosed je imel enako barvo v 4 kg kantah. Vzameva njegovo prazno kanto in pretočiva. Toda, pozor! Njegova barva je črna, najina modra. Rezultat je čiščenje njegove kante, da pretočena barva ne bo marogasta. To nama vzame več časa, kot sam nanos tretje roke, sic. Ampak, kanta je manjša in jo bova lahko vzela s seboj.

Propeler sva obrusila že včeraj, danes samo še naneseva Propspeed. Ni deset minut dela. Toda, pozor (že drugič). Propeler je narobe sestavljen. Ne vem, kako mi je to spomladi uspelo? Ali pa ga morda nisem sestavljal jaz, ker je mehanik menjal saildrive in je on zmontiral propeler? Ne spomnim se več. Kakorkoli, potrebno ga je razstaviti, očistiti še skrite dele in ponovno sestaviti. Nekajkrat deset minut dela.

Odstraniva masking tape (pet minut dela) in očistiva lepilo, ki se je prijelo na trup s tega traku (krepka ura dela). Malo se še poigrava z dingijem in pranjem kokpita. Na koncu moram še očistiti kamen iz drekovoda. Nekaj ur dela. Vendar! Ko razdrem prvo cev, vidim, da sploh ni zamašena. Samo nazaj sestavim in delo je opravljeno. Namesto nekaj ur je bilo le deset minut dela, yeeesss!

Kar naporno je bilo te tri dni. Posebej še, ker sem delal na barki od sedmih zjutraj do šestih zvečer in potem služboval od šestih zvečer do polnoči. Ampak, jutri greva nekam na sidro in zakuriva roštilj! Sedaj, ko imava oglja toliko, da ga na naši mali barčici ni kam več pospraviti. In v hladilniku se opazi nekaj polkilogramskih vakumiranih in uležanih steakov...

Bongi je bil kar malo razočaran, ker mu nismo dali dela

13. september 2025, sobota

Valaga - Jean-Michel Cousteau, Vanua Levu, Fiji

Morgan se drži dogovorjenega, pridejo ob uri in ne po Fiji time. Je pa procedura perfekcionistična in zato počasna. Samo en primer: trakove na traveliftu za vsak spust posebej zaščitijo z novo prevleko, da se na novo pobarvano podvozje ne bi umazalo. Čeprav uporabljajo v te namene plastiko (ki jo po uporabi zavržejo), je to ekološko. Po definiciji. Skrbijo za ribe. Res ne gre mučiti ubogih živali s tem, da bi gledale umazan trup.

Mala je pridobila najmanj vozle hitrosti. To je v redu, upam da bo trajalo čim dlje. Še potem, ko se je barka že spuščala v vodo, midva še vedno nisva vedela kod in kam. Tipično. Pa sva za nasvet vprašala Morgana. Svetoval je peščen otoček, 10 milj proti zahodu. Okoli otočka je reef in snorklanje naj bi bilo v redu. No, morda snorklanje je v redu, sidranje pa definitivno ni. Kamnito in koralno dno na 25 m globine. Najdem zaplato mivke na globini 30 m. Saj, če bi bilo nujno, bi se že sidrala, tako pa greva dalje. Do drugega takega otočka. Tam so globine še za 10 m večje. 20 m od reefa je globina 40 m in potem stena. Plan C je Split Rock pri resortu Jean-Michel Cousteau. Plan C realizirava. In Vesna po treh tednih realizira tudi snorklanje.

Jaz realiziram roštiljado proti večeru. Paše...

še zadnji nanos antifoulinga na mestih kjer so bili podporniki

Morgan, šef ladjedelnice je super možakar; vse kar se z njim domeniš, drži

bula fantje ...

do peščenega otočka morje kot olje

peščeni otoček sredi ničesar so zasedeli domačini in imeli BBQ; sidranje žal ni bilo mogoče, pa še val se je naredil

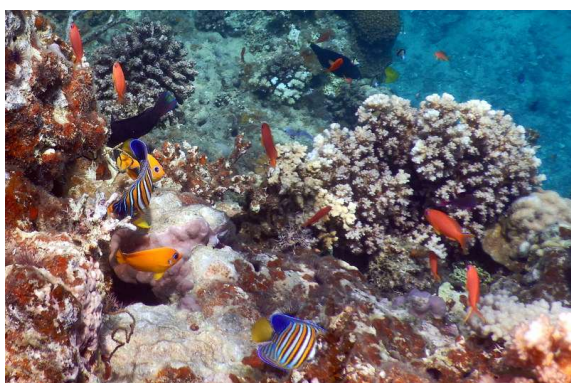
Split rock ne razočara...na tako majhnem prostoru toliko različnih rib, koral, toliko življenja

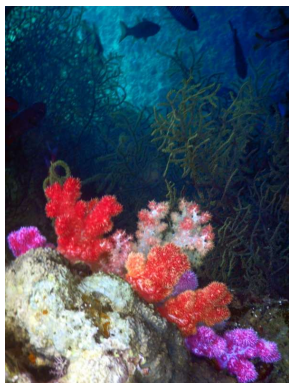
Epibolus insidiator-Sling-jaw wrasse

uboga morska zvezda, tako poškodovana; le kdo jo je tako ranil?

postrojene kot na paradi - Juvenile Longfin Batfish

moji dve urici sta hitro minili pod vodo... je bilo treba počasi pripravljati kočerjo

kreпка kočerja...najin BBQ po dolgem času; no, saj je tudi nekaj malega bilo sladkega krompirja in jajčevcev; Tone je komaj pojedel svoj kos mesa (najmanj pol kg)

14. september 2025, nedelja

Jean-Michel Cousteau, Vanua Levu - Namena, Fiji

Če gre lahko kaj narobe, gre narobe več stvari hkrati. Murphyjev postulat.

Za začetek sem se pretepal s sidrom že, ko sva zapuščala sidrišče ob Vanua Levu. Sidro se je narobe obrnilo, snelo s kolesčkov in bilo polno mivke, prostora za manevre ni veliko. Potem se je zataknilo jadro za štoper liča. Ko sva plula skozi reef okoli Namene, je priletela nevihtica (ravno ob najbolj nepravem času). To so bile manjše nevšečnosti.

Namena ima splošno znano slabo sidrišče in danes je bilo sidranih že precej bark. Kroživa, skenirava dno, pa ne najdeva primernege mesta. Kar je manj kot 20 m globine, je poraščeno s koralnimi glavami. Sidri vrževa na 25 metrih, pa ne drži. Ponavlja med eno že sidrano barko in reefom na 17 metrih, pa sva preblizu seseda, vetrni vrtinci za otokom so nepredvidljivi, vsaka barka se vrti po svoje. V tretje se spet sidrava na 25 m, a sidrni vinč dela čudno. Preverim ga in pod reduktorjem je vse polno olja.

Vesna gre v svojo obljubljeni deželo, jaz v svojo. Njena je pod vodo, moja je pod vinčem. Ona je bila z videnim zadovoljna, jaz malo manj. Razstavim, pritegnem vijake, nalijem novo olje in sestavim. Dve urici dela. Rezultat je, da vinč sicer dela, a počasneje, kot bi moral. Le kje sem ga polomil?

Sidrišče je zelo rolajoče in jutri nameravam kmalu izpluti. Če bo le sidrni vinč delal in dvignil sidro...

včasih je bil resort...

na otoku je ogromno ptičev, vse kar so bele pikice, so ptiči

neskončno dolg reef ...

Three-ribbon Wrasse, *Stethojulis trilineata*

če je preveč vsega na kupu, enostavno ne vidiš majhnih stvariribe se skrijejo pod korale

15. september 2025, ponedelj

Namena - Nawi, Savusavu, Vanua Levu, Fiji

Slabo sem spal, skrbelo me dviganje sidra na koncu 75 m verige iz 25 m globine. Izkazalo se je, da z razlogom. Na začetku je še nekako delalo, potem je šlo vse počasneje in po 60 m se je dvigovanje na električno energijo končalo. Zadnjih 15 m je bilo dvigovanje na energijo iz svinjske ribice.

No, vsaj jadranje je bilo v redu. 4 bf bočnega vetra, manj kot meter vala in precej skrajšana jadra so frišno poфарbani Mali dala duška. 25 milj sva prejadrala v treh urah in pol. Plan A je bil otoček Makongai. Če sidrni vinč ne bo delal dobro, je bil po planu B Lesiaceva point, sidrišče na nekaj metrih globine. Realizirala sva plan C, privez v marini, ker tudi 3 m verige ne mislim dvigovati in spuščati ročno.

Greva po opravkih. Kupit moram impeler za bilge pumpo. Jabsco bilge pumpo. Tega valja imajo? Nimajo! Na celem Fidžiju ni impelerja za eno najbolj običajnih self priming bilge pump. Imajo naročenega, pride z naslednjo pošiljko konec tedna. Ali pa konec drugega tedna. Zanesljivo pa bo na Fidžiju v mesecu dni. No, zelo verjetno, lahko tudi m malo kasneje. Ah, ja... Punci v čendleriji je sicer ime Vitorina, pa sem jo jaz preimenoval v Silino (nick name za vse prodajalke, ki nimajo pojma kaj prodajajo). Namesto impelerja, kupiva novo pumpo. Točneje, naročiva jo iz Suve. Tam je menda na zalogi. Če je? Če ni, bova pa improvizirala, kot že nešteto do sedaj.

Jaz bi šel k frizerju, pa je frizerka odsotna zaradi smrti v družini. K Fidžijcu pa ne grem, oni brijejo na balin, drugega ne znajo. Ko fanta z mašino za striženje v rokah vprašam, kako bi me ostrigel, je odgovor "yes!". Vesna končno dobi ponev s snemljivim ročajem, išče jo odkar sva zapustila Španijo. Kupiva še nekaj vab, verjetno le kot darilo (pre)velikim ribam. In na koncu pri Sea Lovers nabaviva par salamic in muslijev. Mislim, da ni potrebno poudariti, da je bilo slednje daleč največji strošek današnjega dne.

spet v marini katera je fotkana že xxkrat ... še nekaj fotk iz Namena island

16. september 2025, torek

Nawi, Savusavu, Vanua Levu, Fiji

Danes je dan za popravilo sidrnega vinča. Cel dan je šel za to, pa še nisem končal. Razstavil sem reduktor, ker sem sumil, da je težava v reduktoru. Pa ni bila. Reduktor (gearbox po naše) je v odličnem stanju. Sedaj -je še malo izboljššan - v spoj dveh polovic ohišja sem dodal tesnilo. Tako tesnilo iz tube. In frišno olje, SAE 140. Sliši se malo dela, vendar sem jaz pri svojih letih počasen pri delu, predvsem pa zelo previden, ker nimam možnosti "skočiti na servis" ali "kupiti novo".

Potem sem se lotil motorja. Spet nekaj uric igranja. En spoj med bakreno palico za dovod elektrike in krtačko je bil slab in se je toliko grel, da se je stopil. Od vročine so počile krtačke. Nekako sem ta spoj popravil s tistim, kar imam na barki in sedaj upam, da bodo počene krtačke še uporabne. Nekaj minut so bile. Sestaviti motor na krtačke brez pravega orodja je pa itak bolj kot ne misija nemogoče.

Motor z gearboxom se vrti kot nov, montiran motor z gearboxom pa ne. Torej je težava v montaži. Ampak kje? Najenostavneje je, da ga montiram in preverim. Pa malo prestavim in preverim. In tako naredim deset ali petnajst različnih montaž po metodi try and fail (kot to dela SpaceX) in vidim, katera je v redu. Do sem vse lepo in prav. Težave se skrivajo v podrobnostih. Da odmontiram, malo prestavim in zmontiram nazaj, potrebujem eno uro, če gre vse kot po maslu. Če pa mi med montažo, ko ležim na hrbtu pod vinčem, padajo na glavo podložke in matice (tipično 5-10 krat na montažo) in se zakotalijo v najbolj oddaljen kot barke (tipično jih iščem z baterijo), je hitro naokoli ura in pol. In moja predvidena življenjska doba se skrajša za nekaj dni.

Kakorkoli, ob mraku je nezategnjen sidrni vinč delujoč. Jutri moram samo še ugotoviti, kako matice fiksirati, ne da bi bile zategnjene do konca. Verjetno bo za to šlo celo dopoldne.

Vesna je malo službovala, malo se ukvarjala z nabavo. DHL danes ne bo dostavil, menda bo jutri. Zastopnik za Jabsco ji je razložil, da ona punca, ki ji jaz pravim Selina, nima pojma. No, to vemo tudi brez njega. Impelerja na Fidžiju ni in niti ni naročen. Lahko ga naročijo samo za nas, dostava bo, ko bo. To znamo tudi sami, brez posrednika, ki samo upočasnijo in podraži vse skupaj. Pa ga ne bova naročala, ga bova že kje kupila iz zaloge.

Posebno poglavje so majice, ki sva jih dala potiskati z logotipom barke. Celo malo znanost sva naredila, da sva prišla do fontov, s katerimi je narejen napis na trupu. Potem sva se poigrala in naredila predlogo za tisk in to dostavila tiskarju. Ampak, tudi tam je zaposlena Selina. Punca ni znala uporabiti PDF datoteke in si tega ni upala povedati. Pa je kar v Wordu naredila po svoje s svojimi fonti in svojim dizajnom. Logotip?! Težko je delati z ljudmi, ki ničesar ne znajo in ničesar ne razumejo. Pa se tega sploh ne zavedajo. Verjetno zato, ker so kar vsi po vrsti enaki. Menda lahko prinesemo natiskane majice konec tedna nazaj in bodo z neko kemikalijo izbrisali tisk in natisnili še enkrat. To, da bodo s tisto kemikalijo uničili majice, sploh niso pomislili. Kakorkoli, majice bodo ostale take, kot so. Itak sva jih namenila za darila na odročnih atolih. Tam je pa vseeno, kako izgleda "logotip".

17. september 2025, sreda

Nawi, Savusavu, Vanua Levu, Fiji

Popravilo sidrnega vitla (windlassa po domače), drugi dan. Drugi polni dan!

Nekako pridem do sklepa, da je problem v motorju. Imam dva motorja, oba testiram tako, da ju montiram, merim in odmontiram. Neskončno krat! Oba se obnašata podobno: ne delata v redu. Prekomerno se grejeta in obremenjujeta akumulator precej preveč že v praznem teku. Enega sumim, da se rotor drgne ob stator, za drugega ne najdem vidnega vzroka. Prvega poskusim obrusiti, pa je to mission impossible. Po krepki uri brušenja se skoraj nič ne pozna. Niti na videz, niti pri porabi. Edina vidna razlika je v mojih rokah. Vse so popraskane.

Prebral sem specifikacijo mojega windlassa. Nekaj ne špila. Veriga se navija in odvija precej počasneje, kot je napisano v dokumentaciji. Ampak, tako je od nekdaj, samo da tega nisem vedel, ker nikoli nisem prebral tehničnih podatkov. Ni mi valjda Quick prodal slabe robe? Dvakrat! Hmmm... Da ne ustreza specifikaciji, sem do sedaj zasledil le pri ameriški robi. Kaj gre evropska po stopinjah ameriške? Očitno bo tudi vinče potrebno kupovati od Kitajcev.

Od Kitajcev sem kupil 12 V napajalnik za Starlink. Moral bi prispeti jutri, pa ga je DHL dostavil že danes (en dan pred rokom). Ameriški Starlink kit pač ne vsebuje napajalnika in ga je potrebno kupiti posebej. Že včeraj bi moral dobiti tudi Starlink od Američanov, pa ga nisem. Bojda bo jutri (dva dni po roku). Ah, karkoli se le da, bom kupoval pri Kitajcih.

S paketi se ukvarja Vesna. In šteje korake. Pošiljajo jo od enega mesta za prevzem do drugega. Šele na petem koncu ga dobi. In to niso šalterji v isti zgradbi, kot bi nekdo lahko takoj pomislil. Med tretjo in četrto točko prevzema, se je morala peljati celo s čolnom. Fidžijska organiziranost. Povsod so zaposlene same Seline.

kdo ve ali imajo dvigalo za v tretje/četrto nadstropje?

Hitchcock scena

Savusavu

18. september 2025, četrtek

Nawi, Savusavu, Vanua Levu, Fiji

Danes je na sporedu izlet v Labaso. Z avtobusom. Dobri dve uri tja in toliko tudi nazaj. Ta izlet sem si želel jaz. Če Vesna ves čas snorkla, naj imam še jaz kaj za svojo dušo.

Na vhodu v avtobus lepo piše "No cash", ampak v Savusavu je šofer mirno rekel, nou-problem-nou-bas-kard-rajd-ok-pej-keš-nou-resipt. Šofer zadnjega avtobusa na povratku pa nou-bas-kard-big-problem-pej-in-savusavu. Pri vstopu na povratku sva stala v vrsti med domačini, pri izstopu sva bila zadnja brez domačinov okoli naju in je cash čisto lepo špilal. Seveda, brez računa. Welcome on Balkan! Avtobus, je pa bil itak relikv iz preteklosti (ok, pišem neumnosti, vsak relikv je po definiciji iz preteklosti), ki po klancu navzdol divja, po klancu navzgor sopiha. Labasa je iz Savusavu preko gora. No, preko hribov. Najvišji prelaz je 600 mnm. Na hribovitem področju je bila okoli nas prava džungla, na ravninskem pa plantaže sladkornega trsa. In železnica za transport tega sladkornega trsa.

V Labasi pravzaprav razen šopinga nimava kaj početi. Pa se greva šoping. Jaz kupim nekaj tehničnih zadev. Za eno do teh nisem niti v sanjah pomislil, da jo lahko dobim na Fidžiju (dvojni konektor za kable iz sončnih panelov). Vesna kupi nekaj stvari, ki jih v Savusavu ne bi dobila. Svežo (ne zamrznjeno!) slanino, med ostalim.

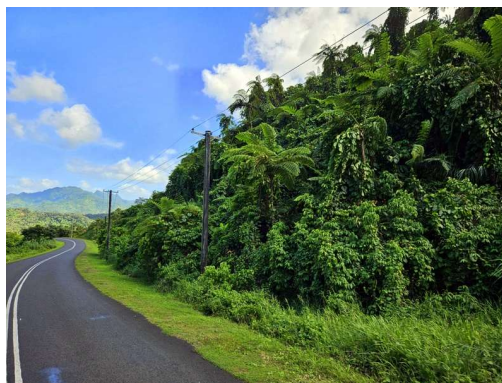
Spotoma se ustaviva še pri frizerju za mene. Ampak, bolje, da se ne bi. Huje je bilo le še v Surinamu, kjer sem zbežal s stola. Tudi tukaj sem bil tik pred tem. Brico v Labasi spada v kategorijo "Selina". Ne zna striči, Verjetno sem bil prva stranka, ki je hotela striženje in ne britje na balin. Zadnji trenutek sva ga ustavila, da ni zarezal v lase z mašino in potem je Vesna dežurala nad vsakim njegovim rezom s škarjami (ki so bile toliko razštelane, da itak niso nič rezale), da sem bil po striženju le oskubljen kura in ne pobrit na balin.

Sva pa (slabo) jedla zelo poceni in (dobro) kafetkala še ceneje. Tudi to je nekaj.

Izlet zaključiva v oštariji Planters v Savusavu. Poceni je. Šrimpi s prilogo so 6 evrov, buteljka piva (750 ml) pa dobre 3 evre. Za sosednjo mizo sedi mlad Katalonec in Francozinji razlaga o njihovi želji po neodvisnosti od Kastiljancev. Me prav zanima, kje je bil, ko sva bila midva v rumenih majicah na demonstracijah 11. septembra 2017. Takrat je milijon Kataloncev sredi Barcelone vzklikalo "Viva Catalan!".

slikovita vožnja do Labase, 80 km v eno smer, vožnje pa več kot dve uri v eno smer

cesta je bila presenetljivo vzdrževana

avtobus je komaj zmogel prevoziti klance

nekatero hišo so, vsaj od zunaj, lepe....ampak toliko stopnic do hiše....?

veliko nasadov pinje

vsaj zelenjava, sadje je tukaj bio ...kemikalij ne uporabljajo, je predrago

ogromno njiv sladkornega trsa

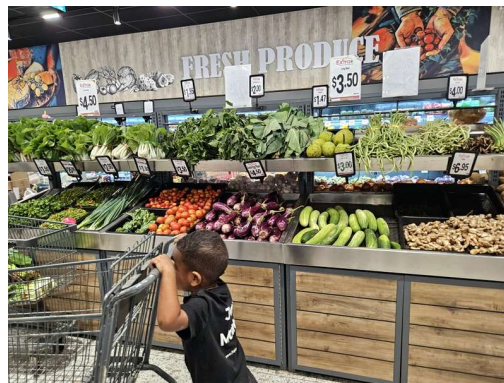

Labasa, največje mesto otoka Vanua Levu, cca 30.000 prebivalcev

kar nekaj frizerjev sva prej obredla: ali je bila gužva, ali le ženski ... pri tem frizerju sem bila pa še jaz živčna, ker tip kar ni vedel kaj naj počne; sploh ni znal uporabljati škarje,

le mašingo...račun 4€,vsaj oskubljen ni preveč ... ah ja...

zelenjava v extra trgovini je bila cenejša kot na tržnici, kar je neobičajno ...

shopping mall, zelo velik, ampak sva imela samo pol ure časa...tudi prav, ker se mi res ni več dalo sprehajati po trgovinah

veliko steakov na travniku

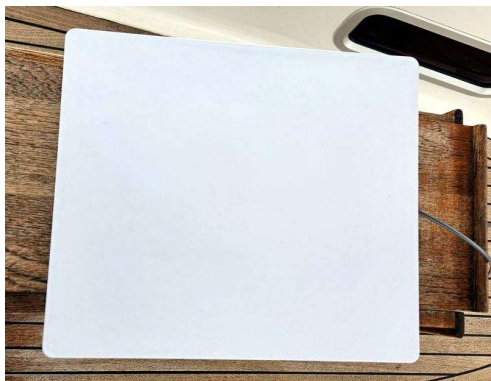
19. september 2025, petek

Nawi, Savusavu, Vanua Levu, Fiji

Vesna gre takoj zjutraj po pumpo, jaz po Starlink. Slednjega je treba ožičiti in po barki speljati kable po premajhnih kanalih. In to je kar nekaj dela, pumpo se samo zamenja, ni pol ure dela. Najprej torej pumpa. Me pa Vesna razveseli z novico, da niti punca Selina, niti njen šef Selinek v navtični trgovini ne znata narediti oprostivne takse in carine. Pa se gre Vesna sama pozanimat na customse in dobi odgovor, da je bila napaka narejena ob prevzemu in da se sedaj ne da več popraviti. Cena se je tako zvišala za 12,5%.

Ampak. Ko pumpo lepo zmontiram in vklopim - ne dela. Ne dela, brand new industrial grade water puppy! Stara je delala, le slab meter visoko ni potegnila vode, ko je bil v cevi zrak. In nimam nobene druge opcije, kot da brand new pumpo razšraufam in popravim. In ko se zadeve lotim, vidim, da en vijak manjka in da je navoj drugega udarjen. Tudi impeler se drgne ob pokrov. Jabsco, Made in Hungary. In to pumpo sva kupila samo zato, ker nisva dobila samo impelerja. Pravzaprav sva za impeler plačala 400 evrčkov. Cel dan se ubadam in posvetujem z Aljem, kaj bi lahko bilo narobe. Try and fail. Primerjam staro in novo pumpo in ko novo toliko popravim, da dela vsaj tako, kot stara, še vedno ne potegne vode iz bilga (torej dela točno tako, kot stara). Pa z Aljem razvija debato in po nekaj urah ubadanja s krivljenjem in podstavljanjem pokrova, dihtanjem z RTV gasketom ter loctitanjem, začneva računati preseke žic (ki so do sedaj bili v redu) in jaz potem merim padce napetosti. Pa se ne ujemajo z napovedmi. Alja navzkrižno zaslišujem in je kar zašvical (od utrujenosti je preklopil na drug model), a vztraja, da je prav izračunal. Potem se lotim še stikala. Pobrusim ga in preizkusim. Dela. Šment ferdamani! Dela in delalo bi tudi brez nakupa nove pokvarjene pumpe v zlatarni na obali.

Predvidena dela na Starlinku torej danes iz objektivnih razlogov odpadejo. Vsaj v veliki večini. Priklopim nov dishy, tudi DC/DC pretvornik testiram. Vse lepo dela. Celo antena, ki leži na mizi v kokpitu je skoraj brez motenj povezana v beli svet. Pospravim staro anteno in se kar malo namučim, da odvijem vijake. Starlinkov marine grade nastavek za pritrditev na palico, kupljen v zlatarni, ima namreč pocinkane pritrditvene vijake...

nova igrača ...mini starlink je res mini

pa še nekaj fotk iz včerajšnjega potepanja od Savusavu do Labase

na avtobusnih postajah brencijo ves čas prodajalci s hrano in pijačo; pijača kakor sem videla je sok iz koncentrata; hrana pa od rotija do pite in tudi ribe...

Labasa

če ni prostora na klopci medtem, ko čakaš bus, je tu samokolnica v redu

avtobusna postaja polna srednješolcev

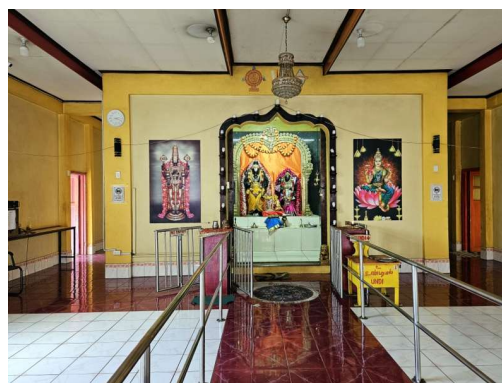
pomol pri tržnici

del tržnice Labasa ima zelo veliko tržnico

ogledala sem si tudi en tempelj, bil zelo skromen

namesto svežih rož so bile tukaj kar rože iz blaga

20. september 2025, sobota

Nawi, Savusavu, Vanua Levu, Fiji

Danes je na sporedu vlečenje kablov za Starlink. Pol barke je potrebno sprazniti in to najlažje naredim, ko sem sam. Vesna gre v Savusavu, da imam mir. Ampak. Pri vlečenju kablov skozi cevi, bi bilo boljše, če bi mi kdo pomagal na drugi strani. Pa je izgledalo tako, da sem potegnil deset centimetrov, zlezal iz spoilerja v kokpit, potisnil deset centimetrov, se vrnil po kolenih in trebuhu v spoiler, potegnil deset centimetrov, šel spet v kokpit in tako dalje. Kabel je dolg 15 m.

Potem se lotim zamenjave konektorja 2-na-1 pri sončnih panelih, ker je ravno prilika, ko je vse razmetano. Ampak. Nov konektor je zrcalna slika mojih, moški in ženski del je obrnjen. Na žicah imam dva moška konektorja in en ženski, potrebujem ravno obratno. In brskam po rezervnih delih na barki in nekaj najdem. Ni čisto v redu, pa malo predelam, probam in lepo naredi klik-klak. Treba je pa zamenjati konektorje na žicah, jasno. In da ni vse tako rožnato, mi med montažo veter odnese en del v najbolj odročen kotiček spoilerja, da sem moral spustiti dingi v vodo, splezati vanj in s pinceto izbrskati delček izpod platforme. Z živci sem na koncu, ko je narejeno. Pa to niti ni najhujše. Ko priklopim, ne dela. Iščem napako in jo najdem. Novi konektorji so mehansko enaki mojim obstoječim, imajo pa za malenkost tanjši pin. In ni stika. Ni druge, vse moram podreti in vrniti provizorij, kot je bil že prej. Zamenjava konektorja "ker je ravno prilika", ki naj bi trajala minutko, mi je vzela nekaj ur. In nič nisem rešil.

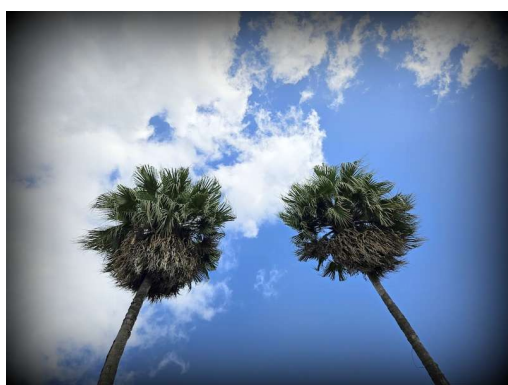
Potegniti Starlink kabel preko cele barke je bilo na koncu še najmanj dela. Sedaj imava montirano anteno z majhno porabo, eno anteno v Standby mode in eno v Pause mode. Upam, da se ne bodo pokvarile vse tri hkrati. Sredi morja. Počasi bi bilo tudi že pedagoško, da denar trošiva za steake v oštariji in da ga ne donirava Starlinku in Jabscu za nedelujočo kramo.

danes sem kupila v mesnici Osso buco/goveji bočnik, več kosov tega...iz kosti z malo mesa sem naredila govejo juho; iz mesa pa golaž (za pasaže); prav želela sem si goveje juhe in mozgovih kosti; Tone pa si je želel poleg juhe še 300gr steak ...

v Labasi sem si privoščila pito za katero se je izkazalo, da je navaden puding v piškotnem testu (testo odlično)

pokopališča tukaj niso nič urejena...kar tako nametano po travniku; kar nekaj jih pa ima grobnice kar doma

21. september 2025, nedelja

Nawi, Savusavu, Vanua Levu, Fiji

Vetrovno je. Zunaj je dva metra in pol vetrnega vala, skupnega vala je ustrezno več. Pasati kažejo zobe. V tako morje midva ne greva. Angleški pregovor pravi, da je neprimerno lepše gledati težko morje iz mirne luke, kot obratno. Res je!

Itak imava pa še nekaj malega gospodinjstskih opravil, ki še niso narejena do konca. Vesna pere v novem pralnem stroju. Stroj dela, kot se šika. Jaz zamenjam ožičenje sidrnega vinča. Končno se znebim rat nesta pred prednjo kabino. In prvič, odkar sva v marini, naredim zastavljeno v skladu s planom A.

Vesna je očitno na avtobusu pred dvema dnevoma staknila virozo. Kiha, kašlja, iz nosa ji teče in nekaj malega vročine ima. Šele po krepki dozi paracetamola je popoldan toliko bolje, da se odpraviva na obalo. Najprej do hot springsov, letos jih sploh še nisva obiskala. Po fidžijsko narejen park s tremi pokritimi mizami in klopmi za piknik ob treh izvirih vroče vode. Termalna voda je nad vreliščem, ima 100 stopinj in ko pride iz zemlje, vre. Primerna je za kuhanje. Prineseš si hrano, jo skuhaš z ekološko energijo v brbotajočem tolmunu in poješ za mizo. Voila! Morda bi bilo zanimivo naslednjič priti sem z jajcem v žepu in preveriti zadevo.

Odpraviva se še na pivo na teraso hotela ob bazenu z razgledom na Savusavu in otoček Nawi. Sledi kosilo in kava v Grace Kitchen (piva ne strežejo). Sprehod končava v Copra Shed marini in nekaj malega popijeva. Jaz pivo (pa sem le prišel na svoj račun), Vesna tonic (očitno še ni zdrava).

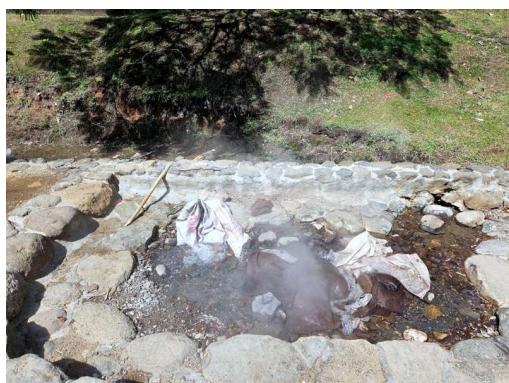
Veter se ne umirja, tako močno v marini, kar sva midva bila tukaj, še nikoli ni vleklo. Sušenje perila je problematično, bojiva se, da ga bo odneslo z vrvi za sušenje.

na otoku Vanua Levu je več termalnih izvirov

paviljon kjer lahko pomalicaš kar si si skuhal na vrelih

verjetno se neke zadeve kuhajo v teh krpah?

tempelj nekje v hribu med hišami in drevesi spoznaš po živahnih barvah

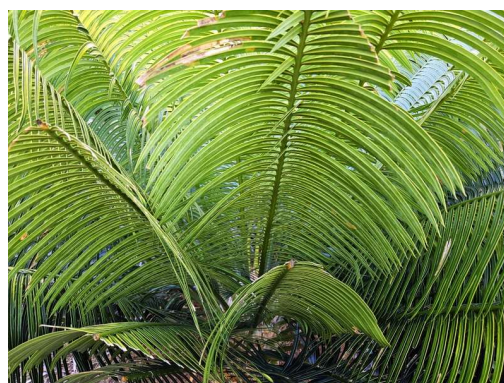
pogled iz termalnega hotela na marino Nawi

pogled s terase termalnega hotela

hotel ima celo dva bazena;; kje so pa gostje?

lahko noč ...

22. september 2025, ponedelj

Nawi, Savusavu, Vanua Levu, Fiji

In kaj bova danes počela?

Ena izmed opcij je opazovanje sončnega mrka, ki nastopi danes zjutraj na našem koncu sveta. In ga opazujeva. Opazovanje je bilo uspešno. Ob 6:20, ko je luna pokrila dobro tretjino premera sonca sva ga midva videla še bolje, kot je bilo napovedano. Pokritost je bila popolna. Z oblaki. Nekaj podobnega sva opazovala že pri zadnjem luninem mrku pred dvema tednoma. Tudi tam je bila pokritost popolna.

Na kosilo greva h Kitajcu. Ko pojeva, razmišljava. Kaj, ko bi šla s trajektom na Viti Levu na izlet? Med otokoma vozi ferry. Ampak, Al nič ne najde. Na netu ni vozniš redov in ni cenikov. Bova raziskovala na tradicionalni način "seljaka pitaj". Pa greva na en konec mesta v trajektno пристanišče in nama povedo, da je office na nasprotni strani mesta (mesto je na srečo mestece).

Kar nekaj časa sva tam, preden razumejo, kaj želiva izvedeti. Očitno so navajeni, da njihove stranke točno vedo, kdaj in kako plujejo trajekti med otokoma. Midva bi si med potjo ogledovala okolico. Torej mora biti potovanje podnevi. Pa imava varianto z rentanjem avta in varianto z avtobusom. Ampak, kakor koli kombinirava, v nobeni varianti se ne vrneva podnevi. Ponoči pa ne moreva iz Savusavu na otok Nawi. Lahko bi se vrnila podnevi z letalom, samo potem ne moreva iti v eno smer z rentičem. Z avtobusom pa ni primerne dnevnega termina. Morala bi več noči prespati na Viti Levu.

Poskusiva še pri drugem prevozniku, pa je povsem enaka situacija. Za povrhu traja potovanje skoraj 12 ur. Še kakšno uro premlevava problem ob kavici v Copra Shed marini, pa na koncu nisva nič bolj pametna. Nikakor ne moreva sestaviti prave kombinacije. Take, da bi bilo potovanje prijetno in zanimivo hkrati. Obupava. Izvedla bova plan B. Kaj je to, pa še ne veva.

pri kitajcu nasproti našega shutla so ogromne ...več kot pol nisem uspela pojesti

23. september 2025, torek**Nawi, Savusavu, Vanua Levu, Fiji**

Vzhodnik bo jutri pojenjal in lahko bi se premaknila proti vzhodu. Pa se ne znava odločiti, ali greva ali ne greva. Ali pa bi morda šla proti jugu? Jutro in dopoldne mine, midva pa cincava. Tukaj je lepo in mirno. Ampak tukaj že vse pozna. Poleg tega imam jutri rojstni dan in bi bilo fino, ko bi bila kje v bližini oštarije. Torej ne bi šla na sidranje v zaliv.

Da bi še enkrat premislila, se odpraviva na kosilo v Hot Springs Hotel. Vsaj mislim, da so ga tako hoteli poimenovati, čeprav na vhodu piše Hot Spring Hotel (hotel vroča vzmet?). Edina gosta sva, verjetno zato, ker je malce dražje, kot pri Kitajcu ali Pri Indijcu. Je pa zato postrežba hotelska. Hrana je bila v redu.

Potem kupiva denar in še nekaj zadev po trgovinah v mestecu in v marini plačava bivanje zadnjih devet dni. Približno toliko naju stane privez za devet dni, kot v čarter marini na Hrvaškem za en dan.

Za slovo od Nawi marine, skočiva še v pool bar in potem se odpraviva k počitku.

tokrat sva šla na kosilo v hotelu na hribu....svinjina z zeleno, dobra kombinacija

svinjina stir fry ...

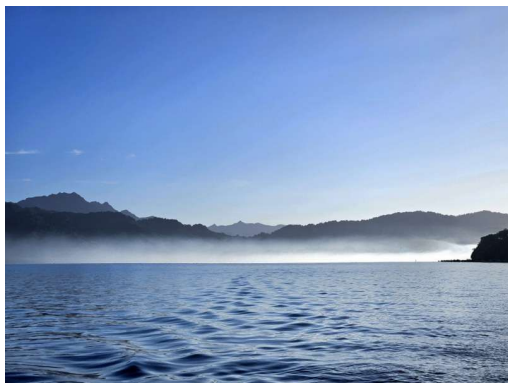
24. september 2025, sreda**Nawi, Savusavu, Vanua Levu - Vuna, Taveuni, Fiji**

Ob sedmih zjutraj sva na poti. Motorirava proti vzhodu, proti pasatom, ki jih danes ni. Nič se ne zgodi, razen tega, da je moj telefon prebukiran s klici in sporočili za moj rojstni dan. Ob treh sva privezana na bojo (trpni glagolski način zato, ker je iz Paradise resorta na obali priveslal možakar in naju lastnoročno privezal na bojo - Voila!) in ob petih sva zdingirana na obali.

Ob sončnem zahodu naročiva večerjo, precej kasneje jo dobiva. Dobro je bilo. Vse, razen čakanja. Tudi vino iz Nove Zelandije je bilo (proti pričakovanju) dobro. Po večerji pride torta. No, ne pride sama, prinesejo jo. Vesna se je zmenila, da mi pripravijo tortico s posvetilom in svečkami. In kompletna posadka resortne oštarije je pristopila ter zaigrala in zapela okoli najine mize. Tisto znano vižo, ki jo je na podobnem slavlju zapela Merylin Monroe JFK-ju ("dear president" so zamenjali z "dear Anton", kar je bilo pravzaprav tudi za pričakovati). Lepo!

Zadnja zapustiva prizorišče, kar niti ni tako zelo neobičajno. Še posebej, ker sva bila med najmlajšimi gosti. Če je bil resort decembra lani v nizki sezoni skoraj prazen, je sedaj zaseden do zadnje postelje. To je tudi za pričakovati, na Bookingu je ocenjen z oceno 9,7.

Kakorkoli, od danes imam kot senior popust na smučarske vozovnice na večini smučišč na svetu, od tega 100% popust na vseh smučiščih na Fidžiju. Vsaj za nekaj je dobro, če je človek star.

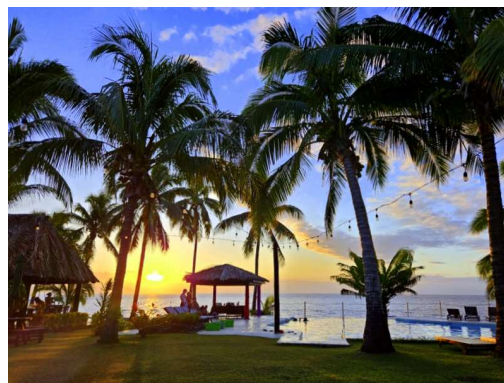
meglaneobičajen pojav na Fidžiju

pa sva spet na Taveuni otoku-3 največji otok na Fidžiju;
sva na boji Paradise resorta

tega nasipa se ne spomnim, da bi že bil decembra ? upam,
da niso uničili koralni greben

sončni zahod sva pričakala na obali

za kosilo pa danes tuna s kasavo, jajčevci ipd v kokosovi
omaki, zelo okusno

igranje kitare, in počasen prihod do Toneta

fajn vzdušje so naredili

v restavraciji je bilo kar bučnovsi v oštariji so peli in
ploskali

je bila komanda, da si mora nekaj zažele in pihati svečki

so se kar potrudili za fidžijske razmere narediti tortico za dva kreпка obroka; ni bila slaba

lepo je, če te prijatelji in znanci pokličejo na drug konec sveta in ti voščijo za roj.dan dan

ni bilo slabo vino, letnik 2024

25. september 2025, četrtek

Vuna, Taveuni, Fiji

Kam pa danes?

Najprej na kavico v resort. Kam pa potem? Pa greva na sprehod ob obali. In prideva do vstopa v vas (kjer je potrebno narediti sevusevu) in se obrneva. Pa pride za nama avtobus in mu pomahava. Ustavi se, šofer pove, da gre v Somosomo, glavno mesto otoka. In greva še midva.

Vožnja je bila "zanimiva". Močno razmajan avtobusna z glasno muziko (karibski stil) na še bolj razmajani, večinoma makadamski, cesti. Cesta se vije skozi džunglo, kar je za naju zanimivo. Občasno prečka mostove, kjer je tonaža omejena na manj, kot tehta naša kripa in občasno so na cesti ležeče ovire. Avtobus pelje preko njih počasi s prvimi kolesi. Midva sva sedela zadaj. Kakorkoli, s "Ko to tamo peva" avtobusom, sva varno prispela na cilj.

Klime, seveda, ni bilo v busu. In hladnega piva, seveda, ni za vsakim vogalom v Somosomu. Prehodiš mesto, manjše od katere izmed slovenskih vasi. Mesto, ki ga še guglove mape ne prikažejo pravilno, in potem le vprašava po lokalu s pivom. Dobiva vodiča. Pelje naju pred zaprta vrata nočnega lokala. Ampak, v bližini je še en lokal. Ima istega lastnika. In kelnerca ima ključke od night bara. Rezultat? Prideva vsak do svoje buteljke (0,75 litra) piva. In naročiva še drugo rundo. Kelnerca se vrne s štirimi buteljkami. Očitno ne bi rada vsakih nekaj minut hodila po pijačo v sosednji lokal. Misliva, da ta postrežba ni čisto legalna, sedita pa za sosednjo mizo policaja. In gledata stran. Razen nekaj gomoljev sladkega krompirja česa drugega v Somosomu ne nabaviva. Vračava se s taksijem. Razlika v ceni je manj kot deset evrov. Taksist, prijeten 25 letni fant, ves čas razlaga otoške zanimivosti in spotoma pobere nečaka, prvošolčka. Fantek za pogum, da se vozi z belci, od Vesne dobi bonbonček. In taksist vozi precej bolj umirjeno in lepše, kot avtobusar.

V resortu pojeva nekaj snacka in popijeva nekaj pijačk. Ura je noč, ko odracava do dingija. Ampak. Dingiju manjka eno veslo. Očitno ga je snel štrik čolna tavharjev, ki so ga razpeli preko najinega čolnička. Obljubijo, da ga jutri poiščejo nekje na dnu. Upam, da res.

no pa gremo v Somosomo z lokalnim busom....premetavalo nas je kar krepko; šofer je imel kar težko nogo

avtobus je imel eno postajo tudi v manjši luki za trajekte

več različnih cerkva imajo v mestu Somosomo

tokrat na vrveh niso oblačila ampak palmino listje

prva brv je samo za spretnne, drugi mostiček normalen

celo mini plazo imajo...z dvema trgovinama in dvema aktivnima oštarjama; ena oštarja je pa nočni bar

te metle so odštekane...vsi tako pometajo z njimi, da samo prašijo, pomete se pa bolj malo

preprosta oštarja, so bili pa vsaj ventilatorji in ni bilo tako vroče; danes je kar dobro pripekalo...se počasi spet privajava na vročino

kosilo nič posebnega, so se pa potrudili z izgledom hrane: kura in klobase s pomfrijem in kečapom

nečak hitro teče do taxija...v ozadju zelo pomembna cerkev zaradi same arhitekture (tako piše v vodiču)

hiša taxistovega nečaka

vožnja s taxijem je bila bolj umirjena, tako, da sem lahko celo malce zadremala

26. september 2025, petek

Vuna, Taveuni, Fiji

Jasno, da niso našli vesla. Ampak, njihov odgovor je "yes", kot vedno. Našli so ga, ampak punca, ki to ve je na tavarhiji. Pa jo čakava, vmes vsi vse vedo. Celo točno lokacijo, kje je bilo veslo, ki so ga našli. Nihče pa ne ve, kje je sedaj. Eden izmed tavarhjev urno skoči v morje in preplava dobršen del obale, pa vesla ne najde. Ko se tista prava punca vrne s potopa, nama šele po temeljitem navzkrižnem zasliševanju prizna, da vesla pravzaprav nihče ni našel. Že sinoči ponoči so tisti, ki so se vrnili z nočnega potopa iskali veslo, pa ga ni bilo. A-joj! In celo dopoldne sva visela tam in pljučkala kavico in iskala informacije.

Plačava zapitek zadnjih treh dni in greva. Ampak. Zatakne se pri računu. Pol nižji je, kot bi moral biti. Pa se pritoživa, rada bi plačala toliko, kot je potrebno. Ne moreva, tako je zabeleženo in tak račun nama lahko izstavijo. No, saj se ne bova pritoževala, ne bi pa rada, da bi se kdaj grdo govorilo o nama. Ne bo se, nama zatrdi punca za finance. In na častnem mestu nad blagajno med okoli desetimi vizitkami, je pritrjena tudi vizitka Male, ki sva jo pustila decembra lani.

Vesna gre popoldan v snorklarijo. Na ogled mesta, kjer bi lahko na dnu ležalo najino veslo. Ne najde ga. Ne preostane nama drugega, kot da iz lockerja potegneva rezervno in v bodoče bolj paziva na vesla. To je že drugo veslo za ta dingi, ki sva ga izgubila. Takih vesel ne moreva več kupiti, niso standardna. Delana so posebej za najin tip dingija. Proizvodnja je (bila) v Ukrajini.

Nikoli ni prepozno! To sem se naučil te dni, ko sva gledala goste resorta. Ena skupina gostov, okoli dvajset jih je, so sami potapljači. Vsak dan gredo na potop. To, pravzaprav, ne bi bilo nič posebnega, če ne bi bila povprečna starost skupine krepko preko 70 let. Najbolj naju je presenetila gospa, okoli 80 pomladi mora šteti, ki naokoli hodi s hojco. In se redno udeležuje potopov. Tudi nočnih. Na tavarhsko ladjico in iz nje jo je posadka nesla. Bravo!

pa še nekaj fotk iz sprehoda od resorta do prve vasi

vedno nasmejani šolarji

otroški vrtec

naslikan otok Taveuni na šolski hiši

Taveuni je vulkanski otok, črna plaža

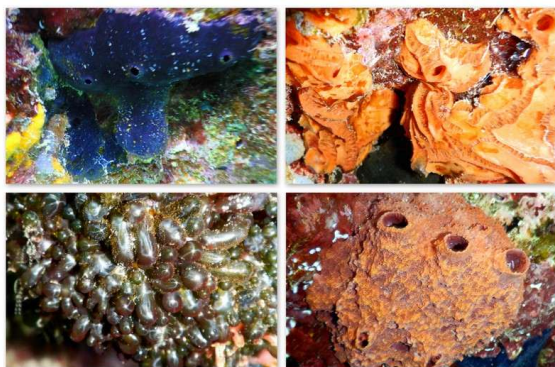
manjka samo še tabla z imenom farme, pa bi bilo kot na divjem zahodu; na enem koncu te farme velika čreda krav

pri tej vasi sva se obrnila, verjetno bi morala delati sevusevu, če bi se želela sprehoditi po vasi

pa še nekaj fotk z današnjega 3 urnega snorkljanja...prvenstveno je bilo iskanje vesla, spotoma pa še ogledovanje okolice... čudovita morska kumara, kajne?

ožji pas pri otoku je malce hladnejši, drugačne vrste življenja; spužve so zelo podobne mediteranskim vrstam; levo spodaj pa še eni boobles drugačne barve

bila sem že pozno popoldne, lilije so se odpirale, čudovite barve

šestokrata morska zvezda; videla pa tudi kačo, rake, božičnih drevesc nešteto itd...

v eno luknjo tiščala fotič in slikala s flešom...v tej luknji sta bili dve lion fish in šele na fotki videla, da je ven pokukala tudi morena ...kadar fotkam s flešom imam večkrat bele pike (plankton)

27. september 2025, sobota

Vuna, Taveuni - Dere, Koro, Fiji

Ponoči je bila poštena nevihta, ki pa ni imela pretiranega vpliva na nas. Prihrumela je preko otoka in ni povzročila vala. Kot je kazalo pri zajtrku, bi ji dopoldan sledila nova. Zato se odveževa in odjadrava proti Koro Island (preko, kako prikladno, Koro Sea). Na krilih jutranje nevihte in njenih 7 Bf sva s krmnim vetrom in samo skrajšano genovo letela kot sneta sekira. Po uri-ali-toliko se je veter umiril, jadra nisem podaljšal in umirjeno sva popoldan priplula pred Dere resort.

Ta resortna oštarija je bila tudi opcija za moj rojstni dan. Vesni so takrat zagotovili, da sva vsekakor dobrodošla na večerji, kar pokličeva naj, ko bova privezana na bojo in vse se bomo zmenili. Boje so itak zastonj.

Ampak. Še dobro, da se nisva odločila za to opcijo. Resort je v adaptaciji in še ni odprt. Vsaj med vikendom tako kaže. Boje so operativne. Poleg naju je tukaj še en katamaran, boj je šest. Zakuriva roštilj in spečeva dva konkretna kosa mesa. Se mi zdi, da nekaj naslednjih dni meso ne bo na prioriteten seznamu za večerjo...

danes na boji v zalivu Dere otoka Koro

boje spadajo pod ta resort, samo ni videti nikogar ... niti na WA mi ne odgovorijo

v zalivu je kar nekaj t.i. vikendic

najmanj 3 ali še več manjših resortov je v zalivu, pa nikjer nikogar videti

28. september 2025, nedelja

Dere, Koro, Fiji

Ponoči je deževalo. Zjutraj je deževalo. Čez dan je deževalo. Zvečer je deževalo.

Vremenu primerno se obnašava. Dingi visi postrani, da lahko voda sproti odteka, midva se prekladava in pametujeva, kaj bi počela. Vesni se v tako mrkobnem vremenu ne ljubi v vodo. Razumljivo. Ona bere novice na telefonu, jaz rešujem križanke. Spotoma ustekleničiva še pitno vodo. In to bi nekako bilo več ali manj tudi vse.

Edina resna zanimacija mi je, kje popraviti konus v sail drivu. Včeraj je prvič po popravilu v Raiatei zdrsnil in za pričakovati je, da bo to kmalu stalnica. To morava sanirati, preden zapustiva Fidži in bo Mala samo še na sidru sredi morja. Zadeva je dokaj preprosta in bi jo lahko naredil sam, če bi imel delavnico. Ali pa mehaniku dihal za ovratnik in mu razlagal, kaj naj naredi v naslednjem koraku. Ampak, kje dobiti mehanika z delavnico? Bongji bi to lahko naredil, samo Bongji nima delavnice. Jutri je ponedeljek in jutri lahko začneva s poizvedovanji. Danes lahko le razmišljam, nedelja je in ob nedeljah se ne sme delati.

danes je več ali manj cel dan deževalo, vmes je celo za nekaj trenutkov posijalo sonce na bližnjem hribu

... in spet prihaja dež včasih samo prši, včasih se močno ulije... čisto nobene volje nisem imela iti snorkljati, pa čeprav večkrat tudi v dežju snorkljam

zanimiv pogled v nebo

danes je prišel v zaliv še en katamaran ... in vsak se po svoje za sebe držimo na plovilih ...

29. september 2025, ponedelj**Dere, Koro, Fiji**

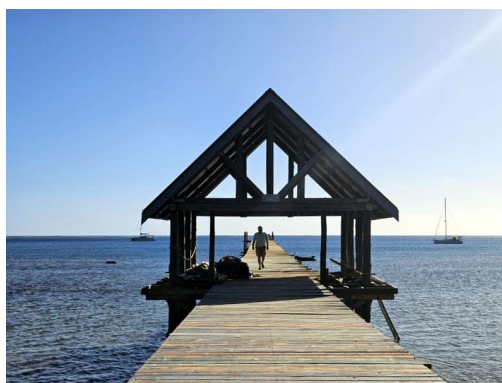
Ponoči je deževalo. Zjutraj je sončno. Čez dan je sončno. Zvečer je sončno.

Vremenu primerno se obnašava. Tako, kot včeraj, tako kot vedno. Vesna gre v snorklarijo sredi dneva, čeprav je precej vetrovno. Popoldan se malo umiri in takrat se odpraviva na obalo. Na pozno kosilo. V Dere resortu so končno oživel in se odzvali na WhatsApp. Seveda sva dobrodošla. Kot vedno, je odgovor "yes" in niti pomisliti ni, da bi bilo lahko kaj drugega. Tudi Morgan ima za mehanika odgovor v azijskem slogu, "yes". No, Morgan je Francoz in pokliče nazaj, da pove "not yet yes". In popoldan pove, da bo vseeno "yes", če bo jutri potrdil. Upam, da bo jutri še vedno "yes".

Prehrano sva si uredila v "resortu v nastajanju". Ni še odprt, novembra bo. Ko se malo ozreva naokoli po gradbišču, novi lastnik Todd doda, da "not exactly in November, but possibly in six months". Ko še malo gledava okolico »v nastajanju«, doda »six months Fiji time«. In na vprašanje, katere boje (rdeče ali bele) so za majhne in katere za velike barke, odkrito pove, da ne ve in da ne ve niti za koliko so dimenzionirane, so pa "possibly ok". Kakorkoli, hrana je bila v redu, pijača tudi, plačala sva pa za dva obroka toliko, kot pred nekaj dnevi za tri dni bivačiranja in prehranjevanja (vključno z rojstnodnevno zabavo) v štiri zvezdičnem resortu. Sva se takrat že prav odločila za Taveuni Paradise Resort.

po nekaj dneh končno sonce

pogled na Malo in kanadski katamaran

resort je še v gradnji, a oštarija po predhodnem naročilu dela

najprej tople mini bombice z maslom; na fotki juha iz tarovih listov z dodatkom česna, ingverja in sladke smetane ter črnega popra; zelo dobro !

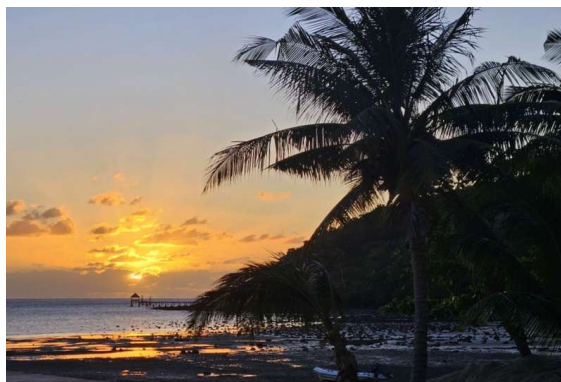
tuna v kokosovi omaki s kosi svežega paradižnika in jamom ter bok choy-zelo okusno, riba ravno prav pečena

sladica: bananina pita s svežim mangom in čokoladnim sladoledom ter pasijonko-vrhunsko ! te na koncu posuto s čokoladnim prahom

vsa ta hrana je bila 25€ na osebo;

po dolgem času spet vidim sončni zahod

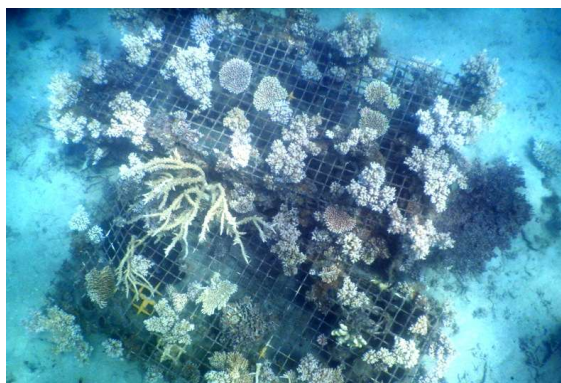
danes je bilo snorkljanje bolj tako, tako...dve uri in pol plaval z enega konca na drug konec v iskanju nekaj novega...

... nič novega videla, sem se pa krepko utrudila - ves čas krepak val, me je premetavalo sem in tja

no, in če sem uspela v dveh urah in pol narediti samo 120 fotk, potem res ni bilo nič posebnega

na večih koncih so vrgli mreže, na katerih so #posadili# korale

30. september 2025, torek

Dere, Koro - Nawi, Savusavu, Vanua Levu, Fiji

Noč je bila mirna in hladna. Ne hladna, mrzla! Spal sem pokrit z odejo, zunaj sem zjutraj nameril vsega le 18 stopinj. Ma, kaj sva prišla na Jadran?

Odveževa se od boje in se usmeriva proti otoku Vanua Levu. Sklopka je spet zdrsnila. Ni druge, jutri jo je nujno potrebno servisirati. Le to se nisem še odločil, ali bom dal novo ali le obstoječo pobrusil. Saj, ko enkrat prime, potem drži, včasih pa je potrebno, da prime "od prve", da ne narediva kažina. No, danes sva do Lesiaceva Pointa jadrala in sklopke v takem režimu plovbe niti ne potrebujeva. In jadrala sva hitro in ugodno. Napovedan je bil rahel veter in sem računal na 5-6 ur plovbe, vetra je bilo za 4 Bf polkrma in na cilju sva bila dve uri pred planom, 31 milj sva preplula v slabih štirih urah in pol, povprečno je to 7 vozlov.

Ob pol treh popoldan sva naročena na fuel docku. Zaradi hitrega prečenja Koro Sea ima Vesna možnost, da skoči pod vodo. Fidži ima res 330 (ali toliko) otokov, ampak, na Fidžiju sva že tako dolgo, da se nekatere lokacije ponavljajo. Današnja se tudi.

Nafto natočiva. Verjetno je to zadnjič brez kanistrov v naslednjih nekaj tisoč milijah. Črpalka je priročna, cena je ugodna in za razliko od nešteto drugih črpalk, je količina taka, kot mora biti. Poraba je 1,8 l/h in ne 2,5 l/h, kot je bila običajno v Grčiji. Itak pa to časti ZPIZ, danes je spet kar sama od sebe priletela penzija.

Morgan je potrdil, da bo Sammy jutri na barki ob devetih zjutraj. Upam, da res.

postanek med Koro in Nawi marino - verjetno zadnje sidranje na Fidžiju (Lesiac point)

žal danes še več vala kot včeraj, se kar napila morske vode

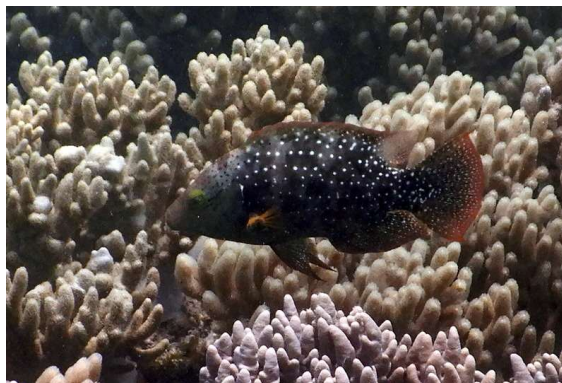
nisem kaj dosti fotografirala, tudi kalna voda je bila, pa nič posebnega teren

ravno nekaj gledam ko zleze na hitro ven morena

potem je zlezla nazaj v luknjo in jo nisem več spravila ven; samo malo je firbcala, nato zlezla globoko v luknjo in je nisem več videla

ena vrsta wrasse

na tem koncu je ogromno enih in istih mehkih koral

takole valovito je bilo

mislim, da je to moje zadnje snorkljanje na Fidžiju....

več kot uro in pol nisem imela časa, pa tudi to je bilo dovolj, saj toliko časa se boriti z valovi in tokom me je utrudilo

zvečer pa skačejo po travi majhne žabe